اللغة الفارسية

ئىشى ئىي ئىي دۇرىشى دور

<u>أكثر من (١٠٠٠) سنة في اليوم والليلة</u>

نویسنده :
خالد الحسینان
مترجم :
دکتر حسین تاجی گله داري

شناسنامه كتاب

نام کتاب بیش از هزار سنت در شیانه روز	0
مؤلف: خالد الحسينان	
مترجم: دكتر هسين تاجي گلمداري	0
تاريخ چاپ: شعبان ۱٤۲۹ هـ ق	D.
برابر با: مهرماه ۱۳۸۳ هاش	
نویت چاپ: لول	
	_

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و سپاس برای خداوندی که مهربان و آمرزنده است، بخشنده و قادر است، گردانده دلها و چشمها است، آگاه به آشکار و پنهان است، سپاس میگویم او را هر صبح و شام، و گواهی میدهم که نیست معبودی بحق بجز اله واحد که هیچ شریکی ندارد، گواهی که سبب نجات گویندهاش از آتش جهنم باشد، و گواهی میدهم که محمد صلی الله علیه وسلم- فرستاده و برگزیده اوست.

درود سلام خداوند بر او و خاندان و همسران و یارانش باد.

و بعد ...

مهمترین چیزی که باید مسلمان در زندگی روزمره خودش به آن اهتمام بدهد همانا عمل کردن به سنت رسول الله حسلی الله علیه وسلم- در تمام حرکت و سکن و گفتار وکردار میباشد بطوری که تمام زندگی خودش از صبح تا شب بر طبق روش و سنت رسول الله حملی الله علیه وسلم- برنامهریزی بکند.

ذوالنون مصری میگوید: از نشانههای محبت خداوند، پیروی از محبوب خداوند رسول الله حسلی الله علیه وسلم- میباشد که در اخلاق و افعال و دستورات و سنت از وی متابعت و پیروی نماید.

خداوند مىفرمايد:

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (آل عمران: ٣١).

حسن بصری میگوید: پیروی سنت رسول الله حسلی الله علیه وسلم- نشانه محبتشان به خداوند است. و همانا مقام و منزلت مؤمن را بر اساس اتباع و پیرویش از رسول الله حسلی الله علیه وسلم- شناخته میشود.

پس هر چند بیشتر سنت رسول الله را در زندگی خودش پیاده کند درجه و مقامش نزد خداوند بالاتر و گرامیتر است.

اینجانب به خاطر زنده نمودن سنت رسول الله در زندگی روزمره مسلمانان از (عبادت، خواب، خوردن و نوشیدن، برخورد با مردم، پاکیزگی و طهارت، ورود وخروج و نحوه لباس پوشیدن و غیره...) جمعآوری و تألیف نمودم.

ای عزیز بیاندیش، اگر یکی از ماها مبلغی پول را گم نماید چگونه ناراحت وغمگین میشویم، و برای یافتن آن جستجو و کوشش مینمائیم، ولی چقدر سنت در زندگی ما افتاده، آیا برای جامه عمل پوشاندن به آن تلاش نمودهایم؟؟!!

بزرگترین مصیبتی که در زندگی با آن روبرو هستیم اینست که ما برای درهم و دینار بیشتر احترام قائل هستیم تا سنت رسول الله حسلی الله علیه وسلم اگر به مردم گفته شود هر که به سنت عمل نماید به او مبلغی پول داده می شود، در این صورت می بینی که مردم برای عمل به سنت و پیاده کردن آن در تمام امور زندگی خودشان کوشش می کنند. زیرا که در ازای عمل به هر سنت مبلغی مال دریافت می نمایند، مال به چه سود تو می آید هنگامی در قبرت گذاشته می شوی، و بر روی تو خاک ریخته می شود. خداوند می فرماید:

﴿ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا * وَالآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴾ (الأعلى: ١٦- ١٧).

هدف ما از سنت در این جزوه: آن سنتی است که انجام دهنده آن پاداش میگیرد وترککننده آن مجازات نمی شود، و شامل آن اموری است که در شبانه روز تکرار می شود و هر کدام از ما می تواند به آنها عمل نماید. یقیناً من دریافتم که هر شخص اگر برای انجام دادن سنتهای روزمره کوشش نماید بدون شک می تواند بیش از هزار سنت در تمام شئون زندگی خود عمل نماید، و این جزوه، نیز آسان ترین وسیله برای بیان کردن چگونگی تطبیق این سنتهای روزمره که بیش از هزار سنت است، می باشد در نتیجه اگر شخص مسلمان کوشش کند در شبانه روز به هزار سنت عمل نماید در یک ماه ۳۰ هزار سنت می باشد، پس بنگر به آن افرادی که این سنتها را نمی دانند و یا اینکه می دانند ولی به آن عمل نمی کنند، چقدر مقام و منزلت و نیکی ها را از دست داده اند، حقا که او شخص محرومی است.

فواید عمل نمودن به سنت

- ١) رسيدن به مقام محبت الهي و محبوب خداوند عزوجل گرديدن.
 - ۲) کم وکاست فرایض را جبران مینماید.
 - ۳) از واقعشدن در بدعت حفاظت می کند.
 - ٤) از بزرگداشت و تعظیم شعائر الله شمرده می شود.

سنتهای بیدارشدن از خواب

١- زدودن آثار خواب از صورت، با كشيدن دست به صورت

امام نووی و ابن حجر به مستحببودن آن تصریح نمودهاند بدلیل حدیث: درسول الله حملی الله علیه وسلم- از خواب بیدار شدند آنگاه نشستند و با دستان خود آثار خواب را از چهره خودشان زدودند، (صحیح مسلم).

٧- خواندن: «الحَمْدُ لله الَّذِي أَحْيَانا بَعْدَ مَا أَمَاثَنَا وَإِلَيْهِ النَّشُورُ». (رواه مسلم).

۳- مسوای: حضرت رسول الله حسلی الله علیه وسلم- هنگامی که در شب از خواب
 بیدار می شدند دهان خود را با مسوای تمیز می نمودند. (متفق علیه).

٤- تميزكردن بينى: رسول الله حصلى الله عليه وسلم- فرمود: هنگامى كه يكى از شما از خواب بديدار شد، بايد كه ٣ بار آب در بينى بكند، زيرا كه شيطان در آن، شب گذرانده است. (متفق عليه).

٥- دستان را ٣ بار شستن: رسول الله حسلی الله علیه وسلم- فرمود: هرگاه یکی از شما
 از خواب بیدار شد پس هرگز دست خود را در ظرف آب فرو نبرد تا اینکه آن را ٣ بار بشوید. (متفق علیه).

سنتمای ورود و خروج از توالیت (دستشولی)

۱- وارد شدن با یای چپ و بیرون شدن با پای راست.

٢- دعاى داخل شدن: «اللهُم إلى أغوذُ بك من الحَبث والحالث». (متفق عليه).

٣- دعاى بيرون شدن: «غُفُرائك».

هر انسانی در شبانهروز چندین بار به دستشوئی میرود. در هنگام رفتن و بیرون شدن اگر ما به این سنت عمل کنیم، دو سنت در هنگام دخول و دو سنت در هنگام خروج انجام دادهایم.

النخبث والخبائث: شیاطین نر و ماده، از آنها پناه خواسته تا اینکه خداوند او را از شرشان محفوظ بدارد، زیرا که دستشوئی (حمام و توالیت) جای سکونت آنهاست.

سنتهاى ومنو

١- بسمالله گفتن.

۲- شستن دو کف دست ۳ مرتبه در آغاز وضو.

٣- آب در دهان و بيني كردن قبل از شستن صورت.

3- با دست چپ بینی را پاک نمودن بدلیل حدیث: «آنگاه حضرت -صلی الله علیه وسلم- ۳ بار دو کف دستش را شست، سپس دهان و بینی خود را پاک نمود، سپس چهرهاش را ۳ بار شست ...».

۵- دهان و بینی را خوب تمییز نمودن، و مبالغت نمودن در آن برای کسی که روزهدار نباشد. بدلیل حدیث: «در مضمضه (آب در دهان) و استنشاق (آب در بینی) مبالغه کن، بجز در صورتی که روزهدار باشی ...». (أخرجه الأربعة).

معنای مبالغت در مضمضه: یعنی آب را به اطراف دهان چرخاندن.

و معنای مبالغه در استنشاق: یعنی آب را در بینی بکند و بالا بکشد.

۱- با یک کف دست مضمضه و استنشاق نمودن، بطوری که میان آنها فاصلهای نباشد.

بدلیل حدیث: «پس آب را برداشت و با یک کف دست مضمضه و استنشاق نمود». (متفق علیه).

٧- مسواک زدن: و وقت آن هنگام هر شستن دهان (مضمضه) میباشد.

بدلیل حدیث: «اگر بر امتم سخت نمی شد هرآئینه به آنها امر می کردم که هنگام هر وضو مسواک بزننده. (رواه أحمد والنسائی).

۸- خلال کردن ریش پرپشت (انبوه). رسول الله -صلی الله علیه وسلم- هنگام
 وضوع گرفتن ریش خودشان را خلال میکردن. (أخرجه الترمذی).

۹- مسح سر.

کیفیت مسع سو: از جلو سرش آغاز نماید تا به آخر سرش برسد سپس به جلوی سرش برگردد.

اما مسح واجب همان مسحكردن تمام سر مىباشد به هركيفيتي كه مسح نمايد.

در حدیث آمده: «رسول الله حصلی الله علیه وسلم- سر خود را با دستش مسح نمود، دستان خود را به جلو و عقب برد». (متفق علیه).

۱۰ خلال کردن انگشتان دست و پا. بدلیل حدیث: «وضو را کامل بگیر و میان
 انگشتان خلال کن. (أخرجه الأربعة).

۱۱- آغاز از سمت راست، یعنی شروع نمودن از سمت راست برای شستن دست ویا، بدلیل حدیث: «پیامبر حملی الله علیه وسلم- در کفش پوشیدن و ... یاکیزگی (وضو و غسل) آغاز از راست را می سندیدند». (متفق علیه).

۱۲ - بیش از یک بار شستن، یعنی شستن صورت و دست و پا تا ۳ مرتبه.

١٣– گفتن شهادتين بعد از فارغ شدن از وضو. چنين بگويد: «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللهُ وَخْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا عَبْلُهُ وَرَسُولُهُ».

نتیجه آن چنین است که: کسی که بگوید درهای هشتگانه بهشت برایش باز میگردد از هر دری که میخواهد وارد شود. (رواه مسلم).

18 - در منزل وضو گرفتن: رسول الله - صلی الله علیه وسلم- فرمود: دکسی که در منزل خود وضو بگیرد، سپس به سوی مسجد برود تا اینک فریضهای از فرایض الهی انجام دهد، هر گامی که بر میدارد یک گناه ریخته می شود، هر قدمی که می گذارد یک منزلتی و درجهای بلند می شود). (رواه مسلم).

١٥- دست كشيدن بر اعضاي وضو قبل و بعد از ريختن آب بر آن.

۱۲ - صرفهجویی^(۱) در آب، (حضرت پیامبر - صلی الله علیه وسلم - با پری دو کف دست وضو می گرفت. (متفق علیه).

۱۷ شستن بیش از مقدار واجب در اعضای چهارگانه (دو دست و دو پا) وضو،
 زیرا که ابوهریره -رضی الله عنه- وضو گرفت و دست خود را تا بازو شست،

⁽۱) اقتصاد واسراف ناکردن در آب،

وپاهای خود را تا ساق، سپس گفتند: این چنین دیدم که حضرت رسـول الله -صلی الله علیه وسلم- وضو گرفتند. (رواه مسلم).

۱۸- بعد از وضو دو رکعت نماز خواندن، رسول الله - صلی الله علیه وسلم- فرمود: «کسی که مانند وضوی من وضو بگیرد سپس دو رکعت نماز با حضور ذهن بخواند، گناهان گذشته ش بخشیده میگردد».

۱۹ کامل کردن وضو: یعنی ادا کردن حق هر عضوی از اعضای وضو در هنگام شستن.

شخص مسلمان در شبانهروز چندین بار وضو میگیرد، برخی پنج بار، و برخی بیشتر، مثلاً هنگام نماز ضحی و تهجد، و بدین روش با تکرار وضو میتواند این سنتها را تطبیق دهد تا اینکه ثواب بزرگی حاصل نماید.

فايده و نتيجه انجام دادن اين سنتها هنگام وضو

شامل فرمایش پیامبر حملی الله علیه وسلم- میشود که فرمود: دکسی که وضو گرفت، گناهان وی از بدنش بیرون میشود تا جایی که از زیر ناخنهایش نیز بیرون میگردد». (رواه مسلم).

و فرمود: «هر کدام از شما که وضو بگیرد، وضوی خوب و نیکو، سپس با قلب وذهن حاضر دو رکعت نماز بخواند، بهشت برایش واجب گشته و گناهانش نیز بخشیده میگردده. (رواه مسلم).

امام نووی میگوید: بخاطر اینکه شخص مجاهدت نموده و وسواس شیطان را از خود دور نموده، و قلب خودش را خالی نموده، تا این مرتبه و منزلت بدست آورده است.

مسواك

اوقات بسیاری است که فرد مسلمان در شبانه روز مسواک میزند.

رسول خدا حصلی الله علیه وسلم- فرمود: «اگر بر امتم دشوار نمی شد، هر آینه آنها را به مسواکزدن هنگام هر نماز امر می کردم. (بخاری و مسلم).

در شبانهروز بیش از (۲۰) بار فرد مسلمان مسواک میزند. برای نماز پنجگانه، نمازهای سنت رواتب، نماز ضحی، نماز وتر، هنگام واردشدن به منزل.

زیرا که رسول خدا حسلی الله علیه وسلم- هنگامی که به منزل وارد می شدند مسواک می زدند چنانکه حضرت عایشه رضی الله عنها بیان نموده و حدیث در صحیح مسلم آمده است.

پس ای مسلمان، هر بار که وارد منزل شدی مسواک بزن، تا اینکه سنت را انجام داده باشی، و هنمچنین هنگام تلاوت قرآن کریم و هنگامی که بوی دهانت بد باشد، و وقت بیدار شدن از خواب، و هنگام وضو گرفتن.

زیرا که رسول الله حصلی الله علیه وسلم- فرموده است: «مسواک دهان را پاکیزه مینماید و پروردگار را خوشنود میگرداند». (رواه احمد).

فایده و نتیجه تطبیق این سنت:

آ - پروردگار از بندهاش خوشنود میگردد.

ب - دهان را پاکیزه مینماید.

علم پزشکی ثابت کرده است که همانا چوب مسواک حاوی مواد بسیاری است که برای لثه و دندان مفید است، از آنجمله:

١- ماده ضد ميكروب.

۲- ماده ضد عفونیکننده.

۳- ماده باککننده دهان.

٤- ماده خوشبوكننده دهان.

سنتهاى كفش يوشيدن

پیامبر حسلی الله علیه وسلم- می فرماید: (هنگامی که یکی از شما کفش (دمپایی) پوشید از سمت راست بپوشد، و هر گاه خواست بیرون کند از سمت چپ بیرون کند، وهر دو را با هم بپوشد یا هر دو با هم بیرون آورده. (رواه مسلم).

این سنت چندین بار در زندگی روزمره مسلمان تکرار میگردد، زیرا که برای آمد ورفت به مسجد میپوشد، همچنین برای رفتن به دستشویی، برای رفتن بیرون از منزل ومحل کار و هر بار که با نیت بدست آوردن ثواب و عمل به این سنت این چنین انجام دهد پاداش بزرگی بدست آورده است.

سنتهای لباس

از کارهای که غالباً تکرار میشود پوشیدن و بیرون آوردن لباس است، که معمولاً یا بخاطر شستن آن است و یا بخاطر خوابیدن و یا بخاطر مسئله دیگر ...

پوشیدن و بیرون آوردن لباس سنتهای دارد:

۱- گفتن «بسم الله» در هنگام پوشیدن و بیرون آوردن

امام نووی می گوید: گفتن بسم الله در همه امور مستحب است.

۲- پیامبر -صلی الله علیه وسلم- هنگامی که لباس پیراهن رداء یا عمامه می پوشید می فرمودند: «اللّهُم لَكَ الحَمْدُ أَلْتَ كَسَوتِیهِ، اسْأَلْكُ مِنْ خَیرِهِ وخَیْرِ ما صُنع لَهُ، واغُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّه وضَرٌ ما صُنع لَهُ». یعنی: الهی! ستایش برای تو است، تویی که این لباس را به من پوشاندی، من از تو خیر این را مسئلت دارم و همچنین خیر آنچه که برایش آماده شده، و پناه می برم از تو از شرش و شر آنچه که برایش ساخته شده است. (رواه أبوداود والترمذی وأحمد، صححه ابن حبان).

۳- آغاز نمودن از سمت راست هنگام پوشیدن بدلیل حدیث پیامبر -صلی الله علیه وسلم-: همرگاه پوشیدید از سمت راست خودتان آغاز کنیده. (رواه الترمذی وأبوداود وابن ماجه، وهو صحیح).

٤- شلوار و پيراهن خود را اول از سمت چپ بيرون بياورد سپس سمت راست.

سنتهای وارد و خارج شدن از منزل

امام نووی می فرماید: مستحب است که: «بسم الله) بگوید، و بکثرت خدا را یاد نماید و بر مردم سلام کند.

1- ذکر و یاد خداوند: هنگام وارد شدن به منزل، بدلیل حدیث پیامبر -صلی الله علیه وسلم-: «هر گاه شخصی به منزلش وارد شد پس خدا را یاد کرد هنگام وارد شدنش و وقت غذا خوردنش شیطان میگوید: اینجا نه جای ماندن است و نه غذای شب».

۲- دعاى ورود به منزل، بدليل حديث پيامبر صلى الله عليه وسلم: «اللهم إنّى أسألك خير المولج وخير المخرج، بسم الله ولَجْنَا، وَبِسْمِ الله خَرَجْنَا، وَبِسْمِ الله خَرَجْنَا، وَعَلَى رَبُنَا تَوَكُلْنَا...». يعنى: الهى، من از تو خوبى و خير وارد شدن وييرون رفتن مسئلت دارم. با نام خدا وارد شديم، و با نام خدا بيرون رفتيم، وير بروردگارمان توكل نموديم.

سپس بر اهل خانهاش سلام کند. (رواه أبو داود).

بنابراین شخص مسلمان همیشه با توکل نمودن بر خداوند در ورود و خروجش از منزل رابطهی خود را با پروردگارش تقویت مینماید.

۳- مسواکزدن: زیرا که پیامبر -صلی الله علیه وسلم- هنگامی که به منزل وارد می شدند اول مسواک می زدند. (رواه مسلم).

٤- سلام كردن: بدليل فرمايش خداوند:

﴿ وَإِذَا دَخَلْتُمْ أَيُوتًا فَسَلَّمُوا عَلَى ٱلْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيْبَةً ﴿. (النور: ٤٧).

اگر فرض نماثیم که یک شخص مسلمان بعد از هر نماز فرض که در مسجد ادا میکند به منزل وارد شود هرآینه تعداد سنتهای که در هنگام وارد شدن به منزلش، تطبیق می دهد در شبانه روز به ۲۰ سنت می رسد.

اما هنگام بیرون شدن از منزل بگوید: «بِسْمِ اللهِ، تَوْكُلْتُ عَلَى اللهِ، وَلاَ حَوْلُ وَلاَ قُوْةَ إِلاَّ بِاللهِ». دبا نام خدا، توكل كردم بر خدا، و هیچ نیرو و قوتی نیست بجز نیرو و قوت الهی، به او گفته می شود: كفایت شدی، و محفوظ شدی و هدایت شدی، و شیطان نیز از سر راهت دور شد». (رواه الترمذی وأبوداود).

شخص مسلمان در شبانهروز چندین بار از منزل بیرون می شود، برای رفتن به نماز جماعت، برای رفتن به محل کار، برای خرید و انجام امور خانه ...، پس هرگاه که از منزل بیرون می شود به این سنتها عمل نماید، فواید و ثواب بسیار عظیمی را بدست می آورد.

نتیجه انجام دادن این سنت هنگام بیرون شدن از منزل:

۱- از هر امری از امور دنیا و آخرت کفایت میشود.

۲- از شر هر بدی (جن و انس) محفوظ می گردد.

۳- به هدایت دست می یابد. و هدایت ضد گمراهی است، پس خداوند تو را در تمام کارهای دنیوی و أخروی هدایتت می کند.

سنتهای رفتن به مسجد

۱- زود رفتن به مسجد، پیامبر -صلی الله علیه وسلم- فرمود: داگر مردم می دانستند پاسخ به اذان و نشستن در صف اول چه پاداشی دارد، سپس آن دو برایشان بدون قرعه اندازی حاصل نمی شد. هرآینه قرعه کشی می کردند. و اگر می دانستند زود رفتن به مسجد چه پاداشی دارد هرآینه برای بدست آوردنش قرعه کشی می کردند، و اگر می دانستند در نماز عشاء و صبح چه پاداشی نهفته است هرآینه با چهار دست و پا می آمدنده. (متفق علیه).

۲- خواندن دعای رفتن به مسجد: «اللهم المعنل في قلبي توراً، وَفِي لِسَانِي تُوراً، وَفِي لِسَانِي تُوراً، وَفِي سَمْعِي تُوراً، وَالحَمَل مِنْ خَلْفِي تُوراً، وَمِنْ أَمَامِي تُوراً، وَالحَمَل مِنْ فَوْتِي تُوراً، وَمِنْ أَمَامِي تُوراً، وَالحَمَل مِنْ فَوْتِي تُوراً، وَرَا بَده در قلبم نوري، و در زیانم نوری، و در گوشم نوری، و در چشمم نوری و از پشتم نوری، و از جلوم نوری و از بالایم نوری و از پائینم نوری، الهی، به من نوری عطا بفرماه.

۳- با آرامش و وقار رفتن، پیامبر -صلی الله علیه وسلم- می فرماید: (هر گاه اقامه نماز را شنیدید در حال آرامش و وقار بسوی نماز بروید».

٤- پیاده به مسجد رفتن، فقها تصریح کردهاند که آهسته آهسته گام برداشتن و عجله نکردن در هنگام رفتن به مسجد سنت محمد -صلی الله علیه وسلم- می باشد، تا اینکه نیکیهای آن شخص زیادتر شود. و آنها به نصوص شرعی که درباره بسیار گام برداشت بسوی مسجد است، استناد نمودهاند.

رسول خدا حسلی الله علیه وسلم- فرمود: «آیا شما را راهنمائی نکنم به چیزی که توسط آن خداوند گناهان را پاک میکند و مقام و درجات را بالا میبرد؟» صحابه عرض کردند: بله ای رسول خدا، فرمود: «گامهای بسیار برداشتن بسوی مساجد (رواه مسلم).

٥- دعاى هنگام وارد شدن به مسجد: «بسم الله والصّلاة والسّلام عَلَى رَسُولِ الله.
 اللّهم افتخ لى أنواب رَحْمَتك». «الهي، دروازه رحمت را برايم بكشا».

هر گاه یکی از شما به مسجد داخل شد باید بر پیامبر حسلی الله علیه وسلم- درود بفرستد و بگوید: «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِيْ أَبُوابَ رَحْمَتِكَ». (رواه النسائی وابن ماجه وابن خزیمه و ابن حبان).

۳- با پای راست وارد شدن، بدلیل قول أنس بن مالک -رضی الله عنه-: دسنت است که هنگام داخل شدن به مسجد با پای راست و هنگام خارج شدن با پای چپ خارج شوی». (أخرجه الحاکم).

۷- برای صف اول جماعت به جلو رفتن: «اگر مردم میدانستند در اذان و صف اول جماعت چه پاداشی نهفته است سپس آن دو را درنمی یافتند مگر اینکه قرعه کشی کنند هرآینه قرعه کشی می کردند». (رواه البخاری ومسلم).

۸- دعای هنگام بیرون شدن از مسجد. (هر گاه از مسجد بیرون شدی بگو: «اللهُمَّ إِنَّيْ أَسَّالُكَ مِنْ فَضْلكَ». (رواه مسلم).

و در روایت نسائی: هنگام خروج بر پیامبر درود بفرستد.

۹- با پای چپ بیرون شدند، بدلیل قول انس-رضی الله عنه- چنانچه گذشت.

١٠- خواندن نماز تحيهٔ مسجد.

«هر گاه یکی از شما به مسجد وارد شد هرگز ننشیند تا اینکه دو رکعت نماز بخواند». (متفق علیه).

امام شافعی می فرماید: خواندن تحیة المسجد حتی در اوقات نهی شده نیز روا هست. حافظ ابن حجر می گوید: اهل فتوی بر این اجتماع دارند که تحیة المسجد سنت می باشد.

بنابراین اگر مسلمان بر تطبیق این سنتها کوشا باشد و هنگام رفتن برای نماز پنجگانه انجام دهد در شبانه روز مجموعاً (۵۰) سنت عمل نموده است.

سنتهاى اذان

چنانچه امام ابن قیم در کتاب زاد المعاد ذکر نموده است مجموعه پنج تا هستند: ۱-شنونده اذان مانند مؤذن بگوید، مگر در «حَيِّ عَلَى الصَّلاقِ، وَحَيٍّ عَلَى الفَلاَحِ»، که باید بگوید: «لاَ حَوْلُ وَلاَ قُوْةً إِلاَّ بِاللهِ». (رواه البخاری ومسلم).

نتیجه این سنت این است که: بهشت برین برایت حاصل می شود. چنانکه در حدیث صحیح مسلم آمده است.

۲- شنونده اذان (بعد از ختم آن) بگوید: «وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ الله وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ وَأَن مُحَمَّدً وَمُولَاً، وَبِالإِسْلاَمِ دَيْناً» لَهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللهِ رَباً، وَبِمُحَمَّد رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دَيْناً» دومن نيز گواهى مىدهم نيست معبودى بحق بجز خداى يكتا و همانا محمد فرستاده خدا است ، و به پروردگارى خداوند و به دين اسلام و پيامبرى محمد راضى شدم».

نتیجه این سنت این است که: گناهان آمرزیده می شود چنانکه در همان حدیث مذکور است.

۳-بعد از تمام شدن اذان و جواب دادن، بر پیامبر حصلی الله علیه وسلم- درود بفرست، و کامل ترین آن درود ابراهیمی است.

دلیل آن فرمایش پیامبر حملی الله علیه وسلم-: «هر گاه صدای مؤذن را شنیدید پس مانند مؤذن بگوئید، سپس بر من درود بفرستید، زیرا هر کس که بر من یک درود بفرستند، خداوند بر او ده درود میفرستد». (رواه مسلم). معنای درود خداوند بر بنده: خداوند او را در ملای اعلی (نزد فرشتگان) بخوبی یاد می کند.

درود ابراهیمی چنین است: «اللّهُمَّ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ، إِنَّكَ حَمِيْدٌ مَحِيْدٌ، اللّهُمُّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ، إِنَّكَ حَمِيْدٌ مَحِيْدٌ». (رواه البخارى).

٤-بعد از درود چنين بگويد: «اللهُمَّ رَبُّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ القَائِمَةِ، آتِ مُحمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَالْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِيْ وَعَدَّتَهُ». «الهي، اى صاحب اين دعوت كامل و نمازى كه بر پا مىشود به محمد وسيله و فضليت عطا بفرما، و آن مقام نيكونى كه به او وعده دادهاى به او بده. (رواه البخارى).

فایده این دها: کسی که این دعا را بخواند شفاعت پیامبر حملی الله علیه وسلم-برایش روا میگردد.

0-بعد از آن برای خودش دعا بکند، و از فضل و کرم خدا طلب نماید زیرا که دعایش استجاب می شود. بدلیل فرمایش رسول خدا حسلی الله علیه وسلم-:

دهمچنان که مؤذنها می گویند بگو، پس هر گاه تمام کردی از خدا سؤال کن که
به تو داده می شوده. (رواه أبو داود وحسنه الحافظ ابن حجر وصححه ابن حبان).
مجموع سنت هایی که فرد مسلمان هنگام شنیدن اذان انجام دهد (۲۵) سنت می باشد.

سنتهاى اقامه

چنانكه هيئت فتوى (اللجئة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء) فتوى داده است همان چهار سنت ذكر شده اول را انجام دهد. بنابراین مجموع سنتهای که شخص مسلمان هنگام اقامه و نماز بجا میآورد (۲۰) سنت میباشد.

نکته:

سنت است که شنونده اقامه همچنانکه که اقامهکننده میگوید، بگوید، بجز در حَيًّ عَلَى الصَّلاةِ، وَحَيٌّ عَلَى الفَلاَحِ که باید «لاَ حَوْلُ وَلاَ قُوّةَ إِلاَّ بِاللهِ» بگوید:

هنگامی که مؤذن: (قد قامت الصلاة) میگوید، او نیز همچنان بگوید، و (أقامها الله وأدامها) را نگوید زیرا که حدیث وارد شده ضعیف است.

(هيئت فتوى). «اللجنة الدائمة للبحوث والإفتاء».

بسوى ستره نماز خواندن

رسول الله -صلی الله علیه وسلم- فرموده است: «هر گاه یکی از شما نماز گزارد پس بسوی ستره نماز بگزارد، و به آن نزدیک شود و هرگز نگذارد که کسی میان وی وسترهاش عبور کند». (رواه أبوداود وابن ماجه).

این حدیث نص عام است بر سنت بودن ستره هنگام نماز، خواه در مسجد باشد یا در خانه، و در این مسئله مردان و زنان یکسان هستند.

برخی نمازگزاران خودشان را از این سنت محروم نمودهاند، و بسوی ستره نماز نمیخوانند.

این سنت در شبانهروز چندین بار تکرار میگردد، در نمازهای رواتب، نماز ضعی، تحیه مسجد، نماز وتر

همچنین زنان هنگامی که نماز فرض را در خانه ادا میکند.

اما هنگام نماز جماعت لزومی نیست زیرا که امام جماعت ستره مقتدی میباشد.

مسائلى پيرامون ستره

- ۱-ستره آن چیزی است که فرد نمازگزار جلوی خودش در سمت قبله قرار میدهد مانند دیوار، چوبدستی یا ستون، و غیره، برای پهن یا باریک بودن آن حدی مشخص نشده است.
 - ۲- اما بلندی ستره مانند چوب آخر کجاوه شتر باشد، که تقریباً یک وجب میباشد.
- ۳- مسافت بین شخص تا ستره در حد ۳ گز باشد بطوری که امکان سجده کردن داشته باشد.
- ٤-ستره قراردادن برای امام و منفرد هر دو مشروع میباشد، خواه نماز فریضه باشد
 یا نافله.
- ۵-ستره امام، ستره مأموم (مقتدی) محسوب میگردد. پس در صورت لزوم عبور کردن در جلوی صف نمازگزاران اشکالی ندارد.

فايده تطبيق اين سنت:

- أ- از باطلشدن نماز جلوگیری می کند، در صورتی که عبورکننده از کسانی باشد که نماز را باطل می کنند (مانند: زن، الاغ و سگ سیاه) و یا اینکه در نماز نقص ایجاد می شود و از پاداش آن کاسته می شود.
- ب- فایده دیگر آن اینست که مانع می شود که انسان به این طرف و آن طرف نگاه کند، بنابراین کسی که جلوی خود قرار داده نگاهش غالباً ما قبل سترهاش می باشد، در این صورت افکار نمازگزار در نماز منحصر می گردد.
- ت- عبورکنندهگان بدون اینکه جلوی نمازش عبور کنند براحتی می توانند عبور نمایند.

نمازهای نافله در شبانهروز

۱- سنتهای راتبه: رسول خدا حسلی الله علیه وسلم- می فرماید: «هر بنده مسلمانی که غیر از نماز فرض، دوازده رکعت در شبانه روز نماز بخواند خداوند برایش در بهشت خانهای می سازد، یا در بهشت خانهای ساخته می شود». (رواه مسلم).

دوازده رکعت بدین قرار است: ٤ رکعت قبل از نماز ظهر و ٢ رکعت بعد از نماز ظهر، ٢ رکعت بعد از نماز غلمر، ٢ رکعت بعد از نماز مغرب، و ٢ رکعت بعد از نماز عشاء و ٢ رکعت قبل از نماز صبح.

ای برادر عزیزم! آیا مشتاق خانهای در بهشت نیستی؟ پس بر این نصیحت پیامبر -صلی الله علیه وسلم- محافظت کن، و دوازده رکعت غیر از فرض ادا بکن.

۲- نماز (ضحی) چاشت: ثوابش معادل ۳۹۰ صدقه میباشد چونکه بدن انسان متشکل از ۳۹۰ استخوان و مفصل میباشد، و بر هر کدام یک صدقه واجب است که در روز اداء نماید، تا بدین صورت شکر این نعمتها را بجا آورده باشد، دو رکعت نماز ضحی جایگزین همه آنها میباشد.

نتیجه و فایده آن: چنانچه در صحیح مسلم روایت شده است از ابوذر -رضی الله عنه- پیامبر -صلی الله علیه وسلم- فرموده است: در هر صبگاه بر هر بندی از اعضای یکی از شما صدقهای لازم است، پس هر سبحان الله گفتن صدقه است، و امر به معروف صدقه است و نهی از منکر صدقه است، بجای همه این دو رکعت نماز ضحی (چاشت) کفایت میکنده. و از ابوهریره -رضی الله عنه- روایت شده است که فرمود: (دوستم حضرت رسول الله -صلی الله علیه وسلم- مرا به سه چیز وصیت نمود که تا زنده ام آن را ترک نخواهم کرد: روزهٔ سه روز از هرماه، نماز ضحی، و اینکه قبل از خوابیدن نماز و ر را بخوانم). (متفق علیه).

وقت آن: ربع ساعت بعد از طلوع آفتاب وقت آن آغاز می شود تا ربع ساعت قبل از نماز ظهر.

بهترین اوقات ادای آن: هنگام شدت گرمی خورشید است.

تعداد رکعتهایش: کمترین آن دو رکعت است.

حداکثر آن: ۸ رکعت، و گفته شده محدود نیست.

۳- نماز سنت عصر: رسول خدا -صلی الله علیه وسلم- فرمود: «رحمت کند خداوند بندهای را که قبل از نماز عصر چهار رکعت نماز سنت بخواند». (رواه أبوداود والترمذی).

٤- سنت مغرب: حضرت رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمودند: (قبل از نماز مغرب نماز (سنت) بخوانيده.

بار سوم فرمود: «كسى كه بخواهد». (رواه البخاري).

۵- سنت عشاء: رسول اکرم حصلی الله علیه وسلم- فرمود: «میان هر دو اذان (اذان واقامه) نماز است، میان هر دو اذان نماز است، میان هر دو اذان نماز است در بار سوم فرمود: «برای کسی که بخواهد». (متفق علیه).

سنتهای نماز شب (تیام)

حضرت رسول الله حسلى الله عليه وسلم- فرمود: «بهترين روزه بعد از ماه رمضان روزه ماه محرم الحرام است، و بهترين نماز بعد از فريضه نماز شب است». (رواه مسلم).

۱- بهترین تعداد نماز شب اینست که یازده رکعت یا سیزده رکعت باشد، همراه با طولانی نمودن قیام، بدلیل حدیث: حضرت حسلی الله علیه وسلم- یازده رکعت

٢-و سنت است كه هنگامى كه از خواب بر مىخيزد مسواك بزند و آيات آخر سوره آل عمران: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآياتِ لَأُولِي الأَلْبَابِ﴾. (آل عمران: ١٩٠). تا آخر سوره بخواند.

٣-و سنت است كه دعاى كه از بيامبر حصلي الله عليه وسلم- ثابت شده بخواند: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ قَيَّمُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيْهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ نُورُ السَّمَوَات وَالأَرْض وَمَنْ فَيْهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلَكُ السَّمَوَات وَالأَرْض، وَلَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَلَقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْحَنَّةُ حَقَّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبُونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ صلى الله عليه وسلم حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ، اللَّهُمُّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ، وَبِكَ حَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِيْ مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُوَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ. [أَوْ لاَ إِلَهَ غَيْرُكَ]». (رواه البخارى ومسلم واللفظ للبخاري). دخدایا، ستایش برای تو است تو تدبیرکننده آسمانها و زمین و هر آنکه در آنست هستی، و ستایش از آن تو است، تو نور آسمانها و زمین و هر آنکه در آن است هستی، و از آن تو است ستایش، تو پادشاه آسمانها و زمین هستی، و از آن تو است ستایش، تو حقی و وعده تو راست است و دیدار تو، و كلام تو، و بهشت و دوزخ حقیقت است، و پیامبران و محمد حسلی الله عليه وسلم- بر حقند و قيامت حقيقت است، خدايا، خود را به تو تسليم نمودم و به تو ایمان آوردم، و بر تو توکل کردم، و به سوی تو بازگشتم، ویرای تو جنگیدم، و به دستور تو حکم کردم، پس بیامرز گناهان گذشته

وآینده و نهان و آشکار مرا، تو پیشی دهنده و عقب اندازهای، نیست معبودی بحق مگر تو.

٤- و همچنین از سنتها: آغاز نمودن نماز شب با دو رکعت کوتاه و مختصر، تا برای بعد از آن آماده شود.

رسول الله حصلی الله علیه وسلم- فرمود: «هر گاه یکی از شما برای نماز شب برخاست پس نمازش را با دو رکعت کوتاه آغاز نماید. (رواه مسلم).

٥- و همچنین سنت است که: نماز شب را با دعای افتتاح ثابت شده از پیامبر حصلی الله علیه وسلم- آغاز نماید: «اللهم رب جبراثیل، وَمِیْکَائیل، وَاِسْرَافِیْل، فَاطِرَ السَّمَوَات وَالأَرْض، عَالمَ الْغَیْب وَالشَّهَادَة، أَنْتَ تَحْکُمُ بَیْنَ عِبَادَكَ فَیْما کَائُوا فیه السَّمَوَات وَالأَرْض، عَالمَ الْغَیْب وَالشَّهَادَة، أَنْتَ تَحْکُمُ بَیْنَ عِبَادَكَ فَیْما کَائُوا فیه یختلفُونَ، الهدنی لما المختلف فیه مِن الْحَقِّ بِاذِنْك، إِنَّكَ تَهْدِیْ مَنْ تَشَاء إِلَی صِراط مُستَقیم». (رواه مسلم). «خدایا، ای پروردگار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل، آفریننده آسمانها و زمین، آگاه به نهان و آشکار، تو حکم میکنی میان بندگانت در چیزی که آنها در آن اختلاف میکردند، هدایت کن مرا در آنچه اختلاف کرده شده در آن از حق، به اراده تو، براستی که تو هر که را بخواهی براه راست هدایت میکنی».

٦- و سنت است كه نماز شب را طولاني نمايد.

از رسول الله -صلى الله عليه وسلم- پرسيده شد، كدام نماز بهتر است؟ فرمود: «طولاني بودن قيام (نماز)». (رواه مسلم).

٧- هنگام تلاوت آیات عذاب، سنت است که به خدا پناه ببرد و بگوید: «أعوذ بالله
 من عذاب الله».

و هنگام آیات رحمت، از خداوند رحمت طلب نماید. و بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ منْ فَضْلُكَ». وخداوندا، من از فضل و بخشش تو طلب میکنم». و هنگام خواندن آیات تنزیه و پاکی خداوند، سبحان الله بگوید، بدلیل حدیث: «پیامبر – صلی الله علیه وسلم- آیتهای قرآن کریم را آهسته آهسته میخواندند، وهرگاه به آیهای میرسید که در آن تسبیح خدا بود سبحان الله میگفتند، و هرگاه به آیهای میرسید که سؤال بود از خدا طلب میکردند، و هرگاه به آیهای میرسید که پناه بود از خدا بناه میخواستند (رواه مسلم).

اسباب کمکاکننده برای تیام شب

١- دعا.

۲- زود خوابیدن.

٣- قيلوله (در وقت نهار استراحت) نمودن.

٤- ترک گناه.

٥- جهاد با نفس.

وتر و سنتھایش

- ۱- کسی که سه رکعت و تر خواند سنت است که در رکعت اول بعد از فاتحه، سوره ﴿ سُبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾، و در رکعت دوم سوره ﴿ فَلْ يَا أَيْهَا الْكَافِرُونَ ﴾ و در رکعت سوم ﴿ فَلْ هُوَ الله أَحَدُ ﴾ را بخواند. چنانکه در سنن أبو داود و ترمذی وابن ماجه روایت شده است.
- ۲- بعد از اینکه از نماز سلام داد سه مرتبه بگوید: «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُوْسِ» و در بار سوم با صدای بلند بگوید.

و در روایت دار قطنی: با صدای بلند میگوید، و «رَبِّ الْمَلاَمِکَةِ وَالرُّوْحِ» را نیز اضافه میکند. (رواه ابوداود والنسائی).

سنت صبح

آداب و سنتهای ویژه دارد:

۱- کوتاه و مختصر بودن، از حضرت عایشه رضی الله عنها روایت است که فرمود: «حضرت رسول خدا حصلی الله علیه وسلم- میان اذان و اقامه نماز صبح دو رکعت کوتاه و مختصر میخواندند، متفق علیه.

آنچه در آن دو رکعت خوانده می شود: پیامبر حصلی الله علیه وسلم- در دو رکعت اولی ﴿ قُولُوا آمَنّا بِاللّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا...﴾ (البقرة: ۱۳۶). و در رکعت دوم: ﴿ ... آمَنّا بِاللّهِ وَاشْهَدْ بِأَنّا مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران: ۵۲) می خواند.

و در روایتی دیگر: در رکعت آخر:

﴿ قُلُ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالُواْ إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ...﴾ (آل عمران: ٤٣) را مىخواند. (رواه مسلم).

و در یک روایت آمده : در دو رکعت نماز سنت صبح ﴿قُلْ یَا آَیُهَا الْکَافِرُونَ﴾ و ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُهُ را خواندند. (رواه مسلم).

۲- به پهلو خوابیدن: رسول خدا حصلی الله علیه وسلم- هر گاه نماز سنت صبح را
 ادا میکردند بر پهلو راست دراز میکشیدند. (رواه البخاری).

سپس بکوش هنگامی که در منزل خویش نماز سنت صبح را ادا نمودی، به پهلوی راست دراز بکش، اگرچه برای چند دقیقه باشد، تا اینکه به سنت عمل کرده باشی.

نشستن بعد از نماز صبح

حضرت رسول اکرم -صلی الله علیه وسلم- هنگامی که نماز صبح را میخواند تا طلوع کامل خورشید در نمازگاه خویش مینشست. (رواه مسلم). چه نعمت بزرگی: بدرستی که خداوند عزوجل فرشتگان را مکلف نموده که برای کسانی که در مسجد نشسته اند دعا و استغفار نمایند، خواه قبل از نماز نشسته باشند یا بعد از نماز، و چنین میگویند: ای پروردگارا، بیامرز او را، پروردگارا، ببخش او را ...، همچنانکه در حدیث آمده است.

پس ای برادر مسلمان، قدر و منزلت خود را نزد پروردگارت ببین اگر مطیع وفرمانبردارش باشی فرشتگان مقرب درگاهش را مأمور دعا برای تو میگرداند.

سنتهای قولی (خواندنی) نماز

۱- دعای استفتاح

و أن عبارت است از گفتن دعاى: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمُّ وَبِحَمْدِكَ، وَتُبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى حَدُّكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ» بعد از تكبيرة الاحرام. (رواه الأربعة).

و دعاى ديگر نيز روايت شده: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِيْ وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِيْ مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَثْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِيْ مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءَ وَالْبَرَد». (رواه البخاري ومسلم).

بنابراین یکی از این دعاهای وارد شده را بخواند.

۲- پناه خواستن به خداوند قبل از قراءت

بكويد: «أعُوذُ بالله مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ».

٣- كفتن: وبسم اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

٤- گفتن: «آمين، بعد از فاتحه.

۵- خواندن سوره بعد از فاتحه در دو رکعت اول از نماز صبح و جمعه و مغرب وچهار رکعتی، و نمازهای سنت که بطور تنهای خوانده می شود، اما مقتدی در نمازهای سری می خواند ولی در نمازهای جهری خیر.

٣- گفتن: «مِلْءَ السَّمَوَات، وَمِلْءَ الأَرْضِ وَمَا يَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شَفْتَ مِنْ شَيْءِ بَعْدُ، أَهْلَ النَّنَاءِ وَالْمَحْدِ، أَحَقُ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدُ اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا مَنْفَتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا النَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا اللَّهُمُّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا اللَّهُمُّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا اللَّهُمُّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِي لِمَا مَنْ مَنْ شَيْءِ مِنْ اللَّهُمُ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْلِمَ لَمَا اللّهُمُ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْلِمِي لِمَا مُعْلَمْ مُنْ مَنْ مُعْلِمْ مَا اللّهُ مَا اللّهُ مُعْلَى اللّهُمُ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَلِيْتَ، وَلاَ مُنْفَعَ ذَا الْحَدَّدُ مِنْكَ الْحَدْدُ اللّهُ مَا لَهُ مَا إِلَيْنَ إِلَى اللّهُ مَا لَهُ مَا لَهُ مَا أَعْمَالًا مُنْ مُنْ مُنْ عَلَى اللّهُ مَا لَهُ اللّهُمُ لا اللّهُ مَا لَمْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ إِلَيْهُ مُنَا اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مَا لَاللّهُ مَلْكُ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُلْكُ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ اللّهُ مُنْ الللّهُ مُنْ اللّهُ الللّهُ اللّهُ الللللّهُ الللللللمُ اللّهُ الللّهُ اللللللمُ اللّهُ الللللمُ اللّهُ اللّهُ اللللمُ اللّهُ اللّهُ الللللمُ اللّهُ الللللمُ اللّهُ الللللمُ اللللمُ الللللمُ اللللمُ الللمُ اللّهُ اللللمُ الللهُ الللللمُ اللللمُ اللللمُ الللللمُ اللمُلْمُ اللللمُ الللمُ اللللمُ الللمُ اللمُلْم

٧- بيش از يكبار گفتن تسبيحات ركوع و سجود.

۸- بیش از یکبار گفتن «رَبِّ اغْفِرْ لِیْ» میان دو سجده.

٩- گفتن دعا: «اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوْدُ بِكَ مِنْ عَذَابِ حَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَات، وَمَنْ فَتْنَة الْمَسْيْحِ الدَّجَّالِ». در تشهد آخر.

و مستحب است که نمازگزار در حالت سجده، فقط به تسبیح اکتفاء نکند بلکه هر چه میخواهد در سجده دعا کند بدلیل حدیث: «نزدیکترین حالتی که بنده به پروردگارش است وقتی است که در حال سجده میباشد، بنابراین در سجده بسیار دعا کنید». (رواه مسلم).

دعاهای دیگری نیز هست که شما می توانید به کتاب پناهگاه مسلمان (حصن المسلم) رجوع کنید.

همه این سنتها که گذشت در هر رکعتی تکرار کن، بجز دعای استفتاح و دعای که بعد از تشهد است.

پس بنابراین مجموع این سنتهای قولی در نماز فرض در ۱۷ رکعت، ۱۳۹ سنت است، اگر که بگوئیم ۸ سنت است که در هر رکعت تکرار می شود، و مجموع سنتها در

نماز سنت که ۲۵ رکعت است و در شبانهروز خوانده میشود، ۱۷۵ سنت میباشد، وگاهی تعداد این سنتها با نماز قیام شب و نماز ضحی، اضافه میگردد.

اما سنتهای قولی که بجز یک بار در نماز تکرار نمیشود عبارتند از:

۱- دعای استفتاح

۲- دعای بعد از تشهد

بنابراین مجموع آنها در نماز فرض ۱۰ سنت است، اما در نمازهای نوافل (سنت) که در شبانه روز خوانده می شود، ۲۶ سنت می شود، و گاهی بر تعداد آنها در نمازهای قیام شب، و نمازهای ضحی یا تحیة المسجد اضافه می گردد.

سنتهاى مملى نماز

١- بلندكردن دستها همراه با تكبيرة الإحرام.

۲- بلندكردن دستها هنگام ركوع.

٣- بلندكردن دستها هنگام راستشدن از ركوع.

٤- و هنگام برخاستن از تشهد برای رکعت سوم.

٥- بهم چسپاندن انگشت هنگام بلند کردن دست.

٦- انگشتان محالت كشيده، و كف دست بسمت قبله باشد.

٧- دستان را تا برابر دو شانه یا نرمه گوش بلند کردن.

۸- گذاشتن دست راست بر دست چپ یا با دست راست مچ دست چپ را بگیرد.

۹- نگاه کردن به جایگاه سجده.

۱۰- فاصله دادن میان دو پاهایش هنگام ایستادن.

۱۱- آهسته آهسته قرآن خواندن و در آن تدبرکردن.

۱۲ ـ گرفتن زانوها در حالت رکوع، با دو دستان بطوری که انگشتان باز باشد.

۱۳- کمر خودش را در حالت رکوع کشیده و برابر قرار دهد.

۱۵- نمازگزار باید در حال رکوع سر خود را مساوی با کمرش قرار دهد نه بالا بگیرد و نه پائین بگیرد.

١٥- بازوهايش دور از پهلويش قرار دهد.

سنتهاى سجود

۱- دور قراردادن بازوها از پهلویش.

۲- نچسباندن شکم به رانش.

۳- و دور نگهداشتن رانش از ساقش.

٤- فاصله قراردادن بين دو زانوها در سجود.

٥- راست قراردادن قلمش در سجده.

٦- قراردادن كف انگشتان پا به زمين.

٧- بهم چسباندن قدمش در سجده.

۸- گذاشتن دستان برابر شانه یا دو گوش.

٩- بازگذاشتن دستها.

١٠- چسباندن انگشتها به همديگر.

١١- وقراردادن آنها بطرف قبله.

سنتهای بیان دو سجده

نشستن میان دو سجده، دو کیفیت دارد:

۱- اقعاء نامیده می شود، و آن عبارت است از اینکه دو پاهایش راست نگه دارد و بر
 پاشنه آن بنشیند.

۲- افتراش، یعنی پای راست خودش را مستقیم ایستاده نگه دارد و پای چپ را بخواباند، و در تشهد اول چنین است که بر پای چپ بنشیند و پای راستش را ایستاده نگه دارد.

حضرت رسول الله حملی الله علیه وسلم- جلسه میان دو سجده را آنقدر طولانی مینمودند تا جایی که شخص میگفت: شاید فراموش کرده است.

هلسه استراهت

عبارت است از جلسه کوتاهی که در آن ذکری نیست، محل آن بعد از سجده دوم، هنگام بلندشدن از رکعت اولی و رکعت سومی میباشد.

سنتهاى تشهد آغرى

تشهد دوم: سه کیفیت دارد:

- أ- پای راست را ایستاده قرار دهد، و پای چپش را زیر ساق پای راستش قرار دهد، و نشیمنگاه خود را بر زمین بگذارد.
- ب- مانند کیفیت اولی است بجز اینکه پای راست را بلند نمیکند بلکه در همان سمت یای چپ قرار میدهد.
- ج- پای راست را ایستاده نگه میدارد، و پای چپ را میان ساق و ران پای راست قرار میدهد.
- ۱- گذاشتن دستان بر ران، (دست راست را بر ران راست، و دست چپ را بر ران چپ، در حالی که انگشتان کشیده و به هم چسبیده باشد).
- ۲- اشاره نمودن با انگشت شهادت از اول تا آخر تشهد (انگشت ابهامش را بر
 انگشت وسطی بصورت حلقه بگذارد، و به سوی آن بنگرد).

٣- چرخاندن چهره بسمت راست و چپ هنگام سلام.

سنتهای عملی که در هر رکعت تکرار میگردد (۲۵) سنت است، پس مجموع آنها در نمازها فرض ٤٢٥ سنت و در نمازهای سنت ۱۲۵ سنت که در شبانهروز تکرار میشود. و گاهی اوقات برحسب افزودن تعداد رکعات نمازهای سنت مثل، سنت ضحی و قیام شب بر تعداد سنتها نیز افزوده میگردد.

برخی سنتهای عملی وجود دارد که یک یا دو بار بیشتر تکرار نمیشود:

- ١- بلندكردن دستها همراه تكبيرة الاحرام.
- ۲- بلندکردن دستها هنگام برخاستن برای رکعت سوم، در نمازهایی که دو تشهد
 دارد.
 - ۳- اشاره کردن با انگشت شهادت.
 - ٤- صورت را هنگام سلام از نماز به سمت راست و چپ گرداندن.
- ۵- جلسه استراحت، در نمازهای چهار رکعتی ۲ بار تکرار میگردد، و در بقیه
 نمازها خواه فرض یا سنت باشد یکبار تکرار میشود.
- ۲- تورک نشستن: (و آن عبارت است از: راست و ایستاده نگه داشتن پای راست،
 وقراردادن پای چپ را زیر ساق پای راست و نشیمنگاه را بر زمین گذاشتن) این
 عمل در تشهد دوم انجام میشود.

پس آنچه ذکر شد ستهایی بود که یک بار تکرار میشود بجز اشاره با انگشت شهادت در تشهد که در هر نماز فرضی بجز نماز صبح، دو بار تکرار میشود، وهمچنین جلسه استراحت در نمازهای چهار رکعتی تکرار میگردد، بنابراین مجموع ستها ۳۵ سنت می باشد.

پس ای برادر گرامی، بکوش نمازت را با این سنتهای قولی و فعلی آراسته گردانی، تا اینکه اجر و پاداشت بسیار، و مقام و منزلت نزد پروردگار بالا رود.

نكته

امام ابن القیم می فرماید: بنده در دو جایگاه در مقابل پروردگارش می ایستد، یکی در نمازش و دیگری هنگام ملاقات با پروردگارش در روز قیامت، پس کسی که حق ایستادن اولی را درست اداء نماید، قرار گرفتن در جایگاه دوم برایش آسان می گردد، وکسی که به جایگاه اولی توجهی نکرد و حقش را ادا ننمود جایگاه دومی برایش سخت و دشوار خواهد بود.

سنتهای بعد از نمازهای فرطی

- ١- سه بار استغفار كردن، و گفتن: «اللّهُمُّ أنْتَ السّلاَمُ وَمِنْكَ السّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا
 الْمَحَلاَلِ وَالإِكْرَامِ». (رواه مسلم).
- ٧- «لا إِلَهَ إِلاَ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ،
 اللّهُمُّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَثْفَعُ ذَا الْحَدِّ مِنْكَ الْحَدُّ». (رواه البخاري ومسلم).
- ٣- «لا إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ. لاَ حَوْلَ وَلاَ مُؤْدَ وَلاَ مَثْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النَّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ
 أَخُولُ وَلاَ قُوةً إِلاَّ اللهُ مُحْلِصِيْنَ لَهُ الدَّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ». (رواه مسلم).
- ٤- «سُبْحَانَ اللهِ، وَالْحَمْدُ لِلهِ، وَاللهُ أَكْبَرُ [٣٣ مرتبه، سپس]، لاَ إِلَهَ إِلاَ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شرَيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ». (رواه مسلم).
 - ٥- «اللَّهُمَّ أُعِنِّيْ عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ». (رواه ابوداود والنسائي).
- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ البَّخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدً إِلَى أَرْدُ إِلَى أَرْدُ إِلَى أَلَهُ إِلَى أَرْدُ إِلَى أَرْدُ إِلَى أَلَهُ إِلَى أَلَهُ إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلْهُ أَلَهُ إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلَى إِلْهُ إِلَهُ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلْهُ إِلَى إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَهُ إِلَهُ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلَهُ إِلَى إِلْمَالِ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلْمَا إِلَى إِلْهُ إِلَى إِلْهُ إِلَى إِلَيْهُ إِلَى إِلَى إِلَّهُ إِلَى إِلَى إِلَى إِلْهُ إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلَى إِلْهُ إِلَى إِلَى إِلْهُ إِلَى إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلَّهِ إِلَى إِلَّهِ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلَى إِلِي إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلْهِ إِلَى إِلَى إِلَى إِلَى إِلَيْهِ إِلَى إِلَى أَلِنَا إِلَى إِلِنَا إِلَيْهِ إِلَى إِلْ

- ٧- «رَبُّ فِنِيْ عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عَبَادَكَ». بدليل حديثى كه براء بن عازب روايت كرده:
 وما هنگامى كه همراه پيامبر -صلى الله عليه وسلم- نماز مىخوانديم دوست داشتيم كه سمت راست پيامبر -صلى الله عليه وسلم- باشيم، ايشان چهرهاش را بسوى ما مىنمودند، پس شنيديم كه فرمود: «رَبُّ فِنِيْ عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ (تجمع) عبَادَكَ». (رواه مسلم).
- ٨- خواندن سوره هاى: ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبُ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبُ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبُ النَّاسِ ﴾ . (رواه أبوداود والترمذي والنسائي).
 - ٩- خواندن آيت الكرسى: ﴿ اللَّهُ لاَ إِلَــهُ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيْومُ ﴾. (رواه النسائي).
- ١٠- گفتن: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْمِيْ وَيُممِيْتُ وَهُوَ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ». ١٠ مرتبه بعد از نماز مغرب و نماز صبح. (رواه الترمذي).
 - ۱۱- تسبیحات و اذکار را با دست بشمارد.
- ۱۲- این اذکار و اوراد را در جایگاه خودش که نماز خوانده بگوید و جای خودش را تغییر ندهد.
- مجموع این سنتهای بعد از نماز اگر مسلمان بر انجامش کوشا باشد تقریباً (۵۰) سنت است، که گاهی در نمازهای صبح و مغرب بر تعدادش افزوده میگردد.

نتيجه و فايده انجام اين سنتها:

أ- اكر شخص مسلمان بعد از هر نماز فرضى بر اين اوراد و اذكار محافظت نمايد برايش اجر (٥٠٠) صدقه نوشته مى شود. بدليل حديث رسول الله حسلى الله عليه وسلم-: «هر سبحان الله گفتن صدقه است، و هر الله اكبر گفتن صدقه است، و هر الله الا الله گفتن صدقه است ..ه. (رواه مسلم).

ب- اگر شخص مسلمان بر این اورادها محافظ نماید (۵۰۰) درخت برایش در بهشت کاشته می شود، چنانچه روزی رسول اکرم حسلی الله علیه وسلم- بر ابوهریره گذر نمودند در حالی که ابوهریره نهالی را می کاشت، آنگاه پیامبر حسلی الله علیه وسلم- فرمود: (ای ابو هریره، آیا راهنمائی نکنم تو را به نهالی که بهتر از اینست؟ه عرض کرد: بله ای رسول خدا، فرمود: (بگو: سبحان الله و الحمداله ولا إله إلا الله والله أکبر، با گفتن هر کدام از اینها برایت یک درخت در بهشت کاشته می شوده. (رواه ابن ماجه وصححه الألانی).

ج- کسی که همیشه بعد از هر نماز فرض آیت الکرسی را بخواند میان او و بهشت بجز مرگ هیچ مانعی وجود ندارد، که بعد از مردن به بهشت داخل می شود.

د-کسی که بر این اوراد و اذکار محافظت نماید گناهانش ریخته می شود اگرچه مانند کف دریا باشد. چنانکه در صحیح مسلم روایت شده است.

ه-کسی که بر آنها محافظت کند هرگز در دنیا و آخرت خوار و ناامید نمیگردد. بدلیل حدیث: «اوراد و اذکار بعد از نماز گویندهاش را ناامید نمیگرداند ...». (رواه مسلم).

و-کم و کاستی که در نماز فرض بوجود آمده بوسیله اینها جبران میگردد.

سنتهایی که در صبح و شام گفته میشود

١- آيت الكرسى ﴿ اللَّهُ لاَ إِلَــهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيْومُ ﴾.

قایده آن: «کسی که در هنگام صبح بخواند، تا شب از شر جن در امان است و کسی که در هنگام شب بخواند تا صبح از شر جن در امان میماند». (رواه النسائی وصححه الألبانی).

۲- معوذات:

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدُّ ﴾.

•

﴿ قُلُ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾.

و

﴿ قُلُ أَعُوذُ بِرَبُّ النَّاسِ ﴾.

رواه أبو داود و الترمذي.

فایده آن: دکسی سه مرتبه هنگام صبح و سه مرتبه هنگام شب بگوید، از شر همه چیز کفایت میشوده.

٣- (أصبّحنا وَأصبّح الْمُلْكُ لِلهِ وَالْحَمْدُ اللهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُو عَلَى كُلُ شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُو عَلَى كُلِّ شَيْء قَدِيْرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرٌ مَا فِيْ هَلَا الْيُومِ وَحَيْرٌ مَا يَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْكَسَلِ، وَسُوء الْكَبْرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَلَا الْيُومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوء الْكَبْرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَلَاسٍ فِي الْقَبْرِ». (رواه مسلم). و در هنگام شب بجای «أصبّحنّا» عَلَاسِ فِي الْقَبْرِ». (رواه مسلم). و در هنگام شب بجای «هذا اليوم» بگويد: «هذه الليلة».

ترجمه: (ما و تمام جهانیان، شب را برای خدا به صبح رسانیدیم، و حمد از آن خداست، هیچ معبود برحقی، بجز الله که یکتاست و شریکی ندارد وجود ندارد. پادشاهی و حمد فقط از آن اوست و او بر هر چیز قادر است. الهی! من خیر آنچه در این روز است و خیر آنچه بعد از آن است را از از تو میطلبم، و از شر آنچه که در این روز و ما بعد آن، وجود دارد، به تو پناه میبرم. الهی! من از تنبلی وبدیهای پیری به تو پناه میبرم، بار الها! من از عذاب آتش و قبر به تو پناه می برم).

٤- «اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوْتُ وَإِلَيْكَ النَّشُؤرُ». (رواه الترمذي). و هنگام شب بگويد: «اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوْتُ وَإِلَىٰكَ الْمَصِيْرُ».

ترجمه: (بار الها! با لطف تو صبح کردیم، و با عنایت تو به شب رسیدیم، و به خواست تو زنده ایم، و به خواست تو می میریم، و رستاخیز ما بسوی تو است).

٥- «اللَّهُمُّ أَنْتَ رَثِّيْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِيْ وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوْدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوْءُ لَكَ بِيعْمَتِكَ عَلَى، وَأَبُوْءُ بِذَنْبِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذَّنُونِ إِلاَّ أَنْتَ». (رواه البخارى).

ترجمه: (الهی اتو پروردگار من هستی، بجز تو معبود دیگری نیست، تو مرا آفریدی، و من بنده ی تو هستم، و بر پیمان و عده ام با تو بر حسب استطاعت خود، پایبند هستم، و از شر آنچه که انجام داده ام به تو پناه می برم، به نعمتی که به من عطا فرموده ای اعتراف میکنم، و به گناهم اقرار می نمایم، پس مرا ببخشای، چرا که بجز تو کسی گناهان را نمی بخشاید).

فایده آن: کسی که با اعتقاد جازم در وقت شب بگوید پس در همان شب بمیرد به بهشت وارد می شود، وهمچنین هنگام صبح.

٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهِدُكَ وَأَشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلاَمِكَتَكَ وَحَمِيْعَ خَلْقِكَ، أَنْكَ أَنْتَ اللهُ لاَ إِلَهَ لِاَ أَنْتَ وَخْدَكَ لاَ شَرِيْكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولِكَ». (چهار بار).
 هنگام شب بگوید: «اللَّهُمَّ إِنِّيْ أَمْسَيْتُ».

ترجمه: (الهی! من در این صبح گاه، تو را و حاملان عرش و تمام فرشتگانت و کلیه مخلوقات تو را گواه میگیرم بر این که تو الله هستی، بجز تو معبود دیگری «بحق» وجود ندارد، تو یگانهای و شریکی نداری، و محمد —صلی الله علیه وسلم— بنده وفرستاده ی تو است).

فایده آن: کسی که در هنگام نماز صبح و یا شب چهار مرتبه بگوید خداوند او را از آتش آزاد میسازد.

٨- «اللَّهُمُّ مَا أُصْبَحَ بِيْ مِنْ نِعْمَةِ أَوْ بِأَحَدِ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيْكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشَّكْرُ». رواه أبو داود و النسائي في عمل اليوم والليلة.

ترجمه: (الهی! هر نعمتی که در این صبح، شامل حال من یا یکی از مخلوقات شده، از طرف تو بوده است، تو شریکی نداری، پس ستایش و شکر از آن تو است).

فایده آن: دکسی که در هنگام صبح بگوید شکر همان روزش را ادا کرده است، وکسی که در هنگام شب بگوید شکر همان شبش را ادا نموده است.

9- «اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فَيْ بَدَنِيْ، اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ سَمْعِيْ، اللَّهُمَّ عَافِنِيْ فِيْ بَصَرِيْ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللَّهُمَّ أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ». (سه مرتبه). رواه أبو داود وأحمد.

ترجمه: (بار الها! در بدنم عافیت ده، بار الها! در گوشم عافیت ده، خدایا! در چشم عافیت ده، خدایا! در چشم عافیت ده، بجز تو پناه می برم، از فقر به تو پناه می برم، بجز تو معبود دیگری «بحق» وجود ندارد).

ندارد).

١٠ «حَسْمِيَ اللهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ». (هفت مرتبه).
 (أخرجه ابن السنى مرفوعاً وأبوداود موقوفاً).

ترجمه: (الله برای من کافی است، بجز او معبود دیگری «بحق» نیست، بر تــو توکّــل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است). [این دعا هفت مرتبه خوانده شود].

فایدهاش: دکسی که ۷ مرتبه هنگام صبح و شام بگوید خداوند او را از هر امر دنیا وآخرت کفایت میکنده. ١١ - «اللهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَمْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَمْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَمْوَ وَالْعَافِيةَ فِي دَيْنِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِيْ، وَمَالِيْ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِيْ مِنْ يَيْنِ يَدْنِ يَدِينِي وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شَمَالِيْ، وَمِنْ فَوْقِيْ، وَأَعُوذُ بِعِظْمَتِكَ أَنْ أَعْتَالَ مِنْ تَحْدَيْ». (رواه أبوداود وابن ماجه).

ترجمه: (الهی! عفو و عافیت دنیا و آخرت را از تبو میخواهم. بار الها! عفو وعافیت دین، دنیا، خانواده و مالم را از تو مسألت می نمایم. بار الها! عیوب مرا بپوشان و ترس مرا به ایمنی مبدل ساز. الهی! مرا از جلو، پشت سر، سمت راست و چپ ویالای سرم، محافظت بفرما، و به بزرگی و عظمت تو پناه می برم از اینکه بطور ناگهانی از طرف پایین کشته شوم).

١٢ «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيْكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَٰهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُودُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرِكِهِ، وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِيْ أَنْ الشَّيْطَانِ وَشِرِكِهِ، وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسِيْ شُوءًا، أَوْ أَخْرُهُ إِلَى مُسْلِم». (رواه الترمذى وأبوداود).

ترجمه: (بار الها! ای دانندهی نهان و آشکار، آفریدگار آسمانها و زمین، پروردگار و مالک هر چیز، من گواهی می دهم که بجز تو، معبود دیگری «بحق» نیست، از شر نفس و از شر شیطان و دام فریبش، و از اینکه خود مرتکب کار بدی شوم و یا بـه مسلمانی، بدی برسانم، به تو پناه می برم).

١٣- «بِسْمِ اللهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ». (٣ مرتبه)، (رواه أبوداود والترمذي وابن ماجه وأحمد).

ترجمه: (به نام خدایی که با نام وی هیچ چییز در زمین و آسمان، گزندی نمی رساند، و او شنوا و دانا است).

١٤ - «رَضِيْتُ بِاللهِ رَبَّا، وَبِالإِسْلاَمِ دِیْناً، وَبِمُحَمَّد صَلَى الله عَلَيهِ وَسَلَّمَ نَبِیًّا وَرَسُولاً». (سه مرتبه). (رواه أبوداود والترمذي والنسائي وأحمد).

ترجمه: (به ربوبیت الله، و به داشتن دین اسلام، و پیامبری محمله سحسلی الله علیمه وسلم-راضی و خشنود هستم).

فایدهاش: «کسی که هنگام صبح و شام سه مرتبه بگوید خداوند بزرگ روز قیامت او را خوشنود و راضی میگرداند».

١٥- «يَا حَيُّ يَا قَيْوْمُ بِرَحَمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلاَ تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْن». (رواه الحاكم وصححه ووافقه الذهبي).

ترجمه: (ای زنده و پا برجاا به وسیلهی رحمت تبو از تبو کمک میخواهم، همهی امورم را اصلاح بفرما، و مرا به اندازهی یک چشم به هم زدن به حال خود رها مکن).

١٦- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِيْنِ نَبِيَّنَا مُحَمَّدٍ صَلَى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةٍ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيْمَ، حَيْثِهَا مُسْلِماً وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ». (رواه أحمد).

ترجمه: (ما بر فطرت اسلام، كلمه ى اخلاص، دين پيامبرمان محمد - صلى الله عليه وسلم- و آئين پدرمان ابراهيم؛ صبح كرديم، همان ابراهيمىك فقط به سوى حق، تمايل داشت و فرمانبردار خداوند بود، و از مشركان نبود).

١٧- «سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ». (١٠٠ مرتبه)، (رواه مسلم).

ترجمه: (پاک و منزّه است خداوند، و من ستایش او را بیان میکنم).

فایدهاش: کسی که هنگام صبح و شام صد مرتبه بگوید، در روز قیامت کسی بهتر از او توشهای نیاورده، مگر شخصی ک مانند وی گفته یا بر آن افزوده باشد.

فایده دیگرش: دگناهانش بخشیده می گردد اگرچه مانند کف دیار باشد).

١٨- «لاَ إِلَه إِلاَّ اللهِ وَحْلَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلَّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ». (صد بار هنگام صبح بگوید). (روه البخاری ومسلم). ترجمه: (بجز الله معبود دیگری «بحق» نیست، او شریکی ندارد، پادشاهی از آن اوست، و او بر هر چیز توانا است).

فایدهاش: کسی که روزی صد مرتبه بگوید:

۱- ثواب آزادكردن ده غلام دارد.

۲- و صد نیکی برایش نوشته میشود.

۳- و صد گناه از او پاک می گردد.

٤- و تاهنگام شب برایش سنگر و پناهگاه می شود از شیطان، چنانکه در حدیث آمده است.

١٩- ﴿أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ». (صد بار در روز گفتن). (رواه البخارى ومسلم).

ترجمه: (من از الله طلب آمرزش میکنم و به سوی او برمیگردم).

٢٠- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيْباً، وَعَمَلاً مُتَقَبّلاً». در هنگام صبح بگوید.
 (رواه این ماجه).

ترجمه: (بار الها! از تو علم سودمند، رزقَ پاک و عمل مقبول مسألت مي نمايم).

٢١- «سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ
 كُلمَاته». (سه مرتبه)، (رواه مسلم).

ترجمه: (تسبیح و پاکی الله و ستایش او را به تعداد آفریدگانش خشنودیاش وسنگنی عرشش و جوهر سخنانش، بیان می نمایم).

۲۲ «أُعُوْدُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرَّ مَا خَلَقَ». (سه مرتبه در هنگام شب). (رواه الترمذی وابن ماجه وأحمد).

و هر بار این اذکار را بخواند به سنتی از سنتها عمل نموده است، پس برای مسلمان شایسته است که برای بدست آوردن پاداش بسیار بر این اذکار صبح و شام محافظت نماید و شایسته است که از روی اخلاص و راستی و یقین این اذکار را بگوید، و سعی نماید معانی و مفهوم آنها را در اخلاق و زندگی و روزمرهاش پیاده نماید.

سنتهاى ملاقات با مردم

۱- سلام دادن.

از رسول الله حصلی الله علیه وسلم- سؤال شد: كدام اسلام خوب است؟ فرمود: غذا بدهی، و بر هر كسی كه می شناسی و نمی شناسی سلام بكنی، (رواه البخاری ومسلم).

مردی بر پیامبر حملی الله علیه وسلم- وارد شد آنگاه عرض کرد: السلام علیکم. رسول خدا جوابش را داد، آن مرد نشست، حضرت حملی الله علیه وسلم- فرمود: «ده تا» سپس شخصی دیگری آمد و گفت: السلام علیکم ورحمة ألله. رسول خدا جوابش را داد، آن مرد نشست حضرت حملی الله علیه وسلم- فرمود: «بیست تا» سپس شخص دیگری آمد و گفت: السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، پیامبر جوابش را داد، آنمرد نشست، پیامبر حملی الله علیه وسلم- فرمود: «سی تا». (رواه أبوداود وحسنه الترمذی).

بنگر ای مسلمان، آنکسی که سلام را بطور کامل نمیگوید چقدر اجر پاداش را از دست داده است، پس اگر تکمیل کند ۳۰ نیکی بدست میآورد و هر نیکی با کمترین تقدیر به ده نیکی تبدیل میگردد پس مجموع نیکیهای سلام ۳۰۰ نیکی، و گاهی بیشتر نیز میباشد، لذا ای برادر عزیزم زبان خود را به تکمیل کردن لفظ سلام تا «برکاته» عادت بده تا این پاداش بزرگ را بدست آوری.

شخص مسلمان در شبانهروز بارها و بارها سلام می کند. مثلاً هنگام ورود به مسجد به حاضرین در مسجد سلام میکند، هنگام بیرون شدن از مسجد، هنگام ورود به منزل، هنگام خروج از منزل ... ای برادر، هرگز فراموش نکن که سنت چنین است که شخص وقتی میخواهد از کسی جدا شود باید سلام بکند، بدلیل حدیث: ههر گاه یکی از شما

به مجلسی وارد شد باید سلام بکند، و هر گاه خواست از آنها جدا شود نیز سلام بکند، زیرا که سلام اولی سزاوارتر از دومی نیست. (رواه أبوداود والترمذی).

اگر مسلمان بر سلام کردن محافظت کند و در هر ورود و خروج از مسجد و خانه، ومحل کار و در راه و هنگام مکالمات تلفنی، و ... در شبانه روز بیش از ۲۰ بار می شود و شاید هم بیشتر باشد.

٧- تېسم كردن (لبخند زدن)

بدرستی که پیامبر اکرم حصلی الله علیه وسلم- فرمود: «هرگز چیزی از (کارهای) خوب و نیک را کوچک نشمار، اگر که برادر (مسلمانت) را با تبستم ملاقات کنی». (رواه مسلم).

٣- مصافحه كردن (هنگام سلام دست بيكديگر دادن)

حضرت رسول الله حملی الله علیه وسلم- فرموده است: «هنگامی که دو مسلمان با همدیگر ملاقات میکنند، پیش از همدیگر را میگیرند و مصافحه میکنند، پیش از اینکه از یکدیگر جدا شوند گناهانشان آمرزیده میشود». (رواه أبوداود والترمذی وابن ماجه).

امام نووی می فرماید: بدانکه اینگونه سلام و مصافحه هنگام هر دیدار مستحب می باشد.

پس ای برادر مسلمان، بکوش که هنگامی که به کسی سلام میکنی با چهرهای باز وخندان با او ملاقات کنی و دست او را بگیری و با وی مصافحه نماثی، تا اینکه یک وقت به سه سنت عمل کرده باشی.

٤- گفتار نيكو (كلمه طيبه)

خداوند بزرگ می فرماید:

﴿ وَمُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَخْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلإِنْسَانِ عَلُواً مُبِيناً ﴾ (الإسراء: ٥٣).

ترجمه: به بندگانم بگو: سخنی را بگویند که بهترین باشد. همانا شیطان میان شان دشمنی و آشوب می افکند زیرا که شیطان دشمن آشکار انسان است.

و رسول اكرم - صلى الله عليه وسلم- فرمود: «گفتار خوب و نيك گفتن صدقه است». (رواه البخاري و مسلم).

گفتار نیکو: شامل ذکر و دعا و سلام ومدح و ستایش و ادب بزرگواری در اخلاق وکردار میباشد.

گفتار خوب و پسندیده: مانند جادو در انسان اثر میگذارد و خاطر او را آسوده میگرداند و آرامش به دل او وارد میکند.

گفتار نیکو و پسندیده: بیانگر آن نور و هدایتی است که در قلب مؤمن وجود دارد.

پس ای برادر بزرگوار، هیچ فکر کردهای که از صبح تا شب با سخن نیکو و پسندیده زندگی خود را آباد کنی، زیرا که همسرت، فرزندت، همسایگان و دوستانت، وخدمتگزارانت وکسانی که با آنها سر و کار داری همه نیازمند سخن و گفتار نیک وپسندیدهات هستند.

سنتهاى فذا خوردن

سنتهای قبل از خذا و هنگام صرف خذا:

١- گفتن نام خدا.

۲- با دست راست خوردن.

۳- از جلوی خود خوردن.

این سنتها همه یکجا در یک حدیث جمع شده است: «ای پسر، نام خدا را بگیر و با دست راست بخور، و از جلو خودت بخور». (رواه مسلم).

٤- پاک نمودن لقمه و خوردن آن اگر که از دست بیفتد بدلیل حدیث: همر گاه لقمه ی یکی از شما افتاد، اگر چیزی به آن چسبیده پاک کند، سپس آن را بخورد». (رواه مسلم).

٥- با سه انكشت غذا خوردن: (حضرت رسول الله -صلى الله عليه وسلم- با سه
 انگشت غذا مى خوردند». (رواه مسلم).

معمولاً پیامبر حسلی الله علیه وسلم- چنین غذا می خوردند، و این کار افضل ویهترین است مگر اینکه نیاز و ضرورتی وجود داشته باشد.

کیفیت نشستن: زانو بزند و بر کف پاهایش بنشیند، یا اینکه پای راست را ایستاده نگه دارد و بر پای چپش بنشیند.

این کیفیت که ذکر شد مستحب میباشد. چنانکه حافظ ابن حجر در کتاب فتح الباری ذکر نموده است.

سنتهای بعد از غذا

۱- لیسیدن کاسه و انگشتان.

چونکه پیامبر حصلی الله علیه وسلم- به لیسیدن انگشتان و کاسه امر نموده، وفرموده: «زیرا که شما نمیدانید در کدام قسمت از غذا برکت است». (رواه مسلم).

۲- ستایش خداوند بعد از غذا خوردن.

همانا خداوند از بندهاش خوشنود میگردد هنگامی که غذای را بخورد سپس ستایش او را بجای آورده. (رواه مسلم). دعاى پيامبر – صلى الله عليه وسلم- چنين بود: «الْحَمْلُ لِلهِ الَّذِيُّ أَطْمَمَنِيْ هَذَا وَرَزَقَنِيْه، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّيْ وَلاَ قُوَّةٍ». (ستايش از آن خدائيست كه اين غذا را به من داد، و بدون توانائى و قدرتى از من آن را روزيم نمود).

فايده و نتيجه اين دعا:

«كناهان گذشتهاش بخشيده مىشود». (رواه ابوداود والترمذى وابن ماجه، وحسنه الحافظ والألباني).

اگر فرد مسلمان بر انجام دادن این سنتها کوشا باشد چیزی در حدود ۱۵ سنت میباشد، و این در صورتی که سه وعده غذا بخورد چنانکه معمول می باشد، و گاهی نیز بر این سنتها افزوده میگردد اگر که بیش از سه وعده غذا بخورد.

سنتهاى نوشيدن

- ١- گفتن نام خدا.
- ۲- با دست راست نوشیدن، بدلیل حدیث: «ای پسرک، نام خدا را بگیر، و با دست راست بخور ...».
- ۳- نفس کشیدن در بیرون (از ظرف آب) هنگام آب خوردن (یعنی اینکه سه مرتبه نفس بکشد و به یک نفس آب ننوشد). پیامبر -صلی الله علیه وسلم- ۳ بار هنگام نوشیدن نفس می کشید.
 - ٤- حالت نشسته نوشيدن: «هرگز يكي از شما ايستاده ننوشده. (رواه مسلم).
- ۵- گفتن: «الْحَمْدُ شِهِ» بعد از نوشیدن: (همانا خداوند از بندهاش خوشنود میگردد هنگامی که غذای را بخورد سپس ستایش او را بجا آورد و نوشیدنی را بنوشد سپس ستایش او را بجا آورده. (رواه مسلم).

و مجموع این سنتها از ۲۰ سنت کمتر نیست، اگر شخص مسلمان بر انجام دادن آنها بکوشد، و این سنتها شامل نوشیدنیهای گرم و سرد میباشد، از آن جای که برخی مردم هنگام بعضی از نوشیدنیها از این سنتها غافل میشوند، شایسته بود که این نکته را یادآوری نمایم.

ادا نمودن نمازهای سنت در منزل

۱- حضرت رسول الله حملی الله علیه وسلم- فرمود: (بجز نمازهای فرض، همانا بهترین نماز شخص، نماز خواندن در خانه است. (متفق علیه).

Y-و فرموده است: «نماز سنتی که شخص در جای ادا میکند که کسی او را نمیبیند، برابر است با ۲۵ نمازی که مردم او را ببینند». (رواه أبویعلی وصححه الألبانی).

بنابراین نمازهای سنت در شبانهروز تکرار می شود، نمازهای سنت راتبه بعد و قبل از فرایض و نماز ضحی و وتر، پس شخص نمازگزار کوشش نماید که اینگونه نمازها را در خانهاش بخواند تا اینکه پاداش بزرگی حاصل نماید و همچنین به سنت عمل نموده باشد.

فایده ادای نماز سنت در منزل:

ا- سبب اخلاص و خضوع بیشتر میگردد و دور از خودنمایی است.

ب- باعث نازل شدن رحمت الهی در منزل می گردد، و همچنین سبب بیرون شدن شیطان از خانه می گردد.

ت- سبب می شود که اجر و پاداش نماز چندین برابر شود، چنانکه ادای نماز فرض
 در مسجد اجر و پاداش آن چندین برابر می گردد.

سنت و آداب برخاستن از مجلس

دعای کفاره ی مجلس بگوئی و آن عبارت است از «سُبْحَائكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ ٱثْتَ، أَسْتَغْفُرُكَ وَٱتُوْبُ إِلَيْكَ». (رواه أصحاب السنن).

در شبانهروز چقدر مجالس وجود دارد که مسلمان در آنجا حاضر میگردد ومینشیند سپس بر میخیزد، ما در اینجا برخی از این مجالس را ذکر میکنیم:

۱-هنگام غذا خوردن (در سه وعده)، بدون شک که شما با کسانی که سر سفره با شما نشستهاند صحبت میکنید

۲-وقتی که فردی از دوستانت یا همسایهات را میبینی و با او صحبت میکنی
 هرچند که ایستاده باشی ...

۳-هنگامی که با همکارانت و دوستانت در محل کار یا در کلاس درس مینشینید. ٤-هنگامی که با زن و فرزندانت مینشینی و با یکدیگر صحبت میکنید.

۵-وقتی که در ماشین سواری و همسر یا دوست همراه شما در ماشین نشسته است.
 ۲-وقتی که به مجلس درس یا سخنرانی حاضر می شوی.

خداوند تو را حفظ کند، بنگر چند مرتبه در شبانهروز این دعا و ذکر را تکرار نمودهای در این صورت ارتباط شما همیشه با پروردگار است، پس چند مرتبه ستایش پروردگارت را گفتهای، و از آنچه که شایسته عظمت و جلالش نیست او را پاک و منزه داشتهای، هنگامی که میگویی: «سُبْحَانك اللّهُمُّ وَبِحَمْدِكَ». و چند بار در شبانهروزت از آنچه که مرتکب شدهای بواسطه توبه و استغفار با پروردگارت تجدید عهد نمودهای هنگامی که میگویی: «استغفرك و آتوب بالیك» و چند بار به یگانگی خداوند اقرار نمودهای، یگانگی در ربوبیت، و یگانگی در الوهیت و یگانگی در اسماء و صفاتش، نمودهای، یگانگی در اسماء و صفاتش،

پس بدینگونه در تمام شبانهروزت توحید و یکتای خداوند را میگویی و او را به پاکی یاد میکنی، و از آنچه مرتکب شدهای توبه و استغفار مینمایی.

فایده عمل نمودن به این سنت

سبب کفاره و بخشش گناهان و بدیهایی که در آن مجلس مرتکب شده میگردد. نکته:

امام أبن قيم مىفرمايد: نشستن و جمع شدن با دوستان و برادران دو نوع است:

یکی: جمع شدن برای خوش نمودن نفس و گذراندن وقت، پس اینگونه زیانش راجع تر از فایده اش میباشد، و کمترین زیانش اینست که قلب را فاسد و ویران میگرداند و وقت را تلف میکند.

دوم: جمعشدن و نشستن با دوستان و برادران برای همکاری در اموری که سبب نجات است، یکدیگر را به حق سفارش نمودن، پس اینگونه مجالس بزرگترین غنیمت و سودمندترین مجالس بشمار میآید.

نیت و قصد خوب و نیک داشتن

خداوند تو را حفظ کند، بدانکه تمام کارهای مباح و جایزی که انجام می دهی از خواب و خوردن و بدست آوردن رزق و روزی و غیره، همه اینها را می توان تبدیل به طاعات و قربان نمود، به شرط اینکه هنگام انجام دادن این اعمال نیت تقرب به درگاه الهی داشته باشی.

حضرت رسول الله - صلى الله عليه وسلم- فرمود: دبدرستى كه همه اعمال وكردارها به نيتها بستگى دارند، و براى كس است آنچه نيت كرده است (مطابق نيتش با وى رفتار مىشود) (رواه البخارى ومسلم).

مثال: شخص مسلمان شب زود میخوابد تا اینکه برای نماز شب و یا نماز صبح بیدار شود، پس در این حالت خوابیدنش برایش عبادت محسوب می گردد. همچنین بقیه اعمال مباح و جایز .

فنيمت شمردن يک وقت برای جندين عبادت

غنیمتشمردن وقت برای انجام دادن بیش از یک عبادت فنی خاصی است که فقط آنهایی که بر اوقاتشان محافظت میکنند می دانند.

و این در زندگی روزمره ما چندین صورت علمی دارد:

۱-هنگامی که مسلمان به مسجد میرود، پیاده یا با ماشین بدرستی که رفتنش به سوی مسجد خود عبادت است و بخاطر این کار به وی پاداش داده می شود، ولی می تواند این وقت را غنیمت بشمارد برای ذکر خدا یا قراءت قرآن، پس در این صورت یک وقت واحد را برای بیش از یک عبادت غنیمت شمرده است.

۲- زن مسلمان هنگامی که در منزل کارهای خانه را انجام میدهد، اگر نیت تقرب به درگاه الهی داشته باشد، برایش عبادت محسوب میگردد، پس میتواند با عبادتهای دیگر مانند ذکر خدا، گوش فرادادن به نوار اسلامی، از این اوقات استفاده به د.

از عبدالله عمر رضی الله عنهما روایت است که میفرماید: (ما در یک مجلس صد بار می میشمردیم که رسول خدا – صلی الله علیه وسلم – می فرمود: «رَبَّ اغْفِرْ لِیْ وَتُبْ عَلَیْ إِلَّكَ أَلْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ». یعنی: ای پروردگارا، مرا بیامرز، و توبهام را بپذیر، بدرستی که تو توبه پذیر و بسیار مهربانی). (رواه أبوداود والترمذی).

پس تأمل کن و بیاندیش که حضرت رسول الله - صلی الله علیه وسلم- چگونه یک وقت را برای انجام دو عبادت غنیمت می شمرد.

- ذکر خداوند و استغفار
- ۲) نشستن با یاران و اصحاب برای آموزش دادن امور دین به آنها.

در هر هال خدا را يادكردن

 ۱- ذکر خدا اساس و پایه عبودیت و بندگی است، زیرا که نشانهی رابطه بنده با پروردگارش در تمام اوقات و احوال می باشد.

از حضرت عایشه رضی الله عنها روایت است که فرمود: «حضرت رسول خدا –صلی الله علیه وسلم– در هر حال خدا را یاد میکردند». (رواه مسلم).

بنابراین ارتباط با خدا زندگی است، و پناه بردن بسوی او نجات است، ونزدیک شدن به وی رستگاری و خشنودی است، و دورشدن از او گمراهی و زیان است.

- ۲- ذکر خدا کردن همانا نشانهی جدایی بین مؤمنان و منافقان میباشد، زیرا که
 منافقان خیلی کم خدا را یاد میکنند.
- ۳- شیطان هرگز بر انسان چیره (غالب) نمی شود مگر در صورتی که از یاد خدا غفلت نماید، بنابراین ذکر و یاد خدا دژ (قلعه) محکمی است که انسان می تواند بوسیله آن خود را از حیله و نیرنگ شیطان محفوظ نگه دارد. و شیطان همیشه دوست می دارد که انسان ذکر خدا را فراموش کند.
- ٤- ذكر كردن همانا راه سعادت و خوشبختى است، خداوند مىفرمايد: ﴿الله بِذِكْرِ الله دلها آرام ميكرد.
 اللّهِ تَطْمَعُنُ الْقُلُوبُ ﴾. (الرعد: ٢٨). يعنى: آگاه باشيد، بذكر الله دلها آرام ميكرد.
- ایاد به طور مستمر خدا را یاد کرد، چونکه بهشتیان در روز قیامت بر هیچ چیز
 حسرت نمیخورند مگر بر لحظهای که در دنیا بدون ذکر خدا سپری نمودهاند.
 (بطور استمرار ذکر نمودن یعنی پیوند و ارتباط مستمر با خداوند).

امام نووی می فرماید: علما اجماع دارند که برای شخص بی وضو، جنب و حائض و نفساء، جایز است که با قلب یا زبان _ بجز تلاوت قرآن _ خدا را یاد کند، مانند: سبحان الله، الحمد لله ، لا اله الا الله، الله اکبر، و درود و سلام بر پیامبر – صلی الله علیه وسلم- و دعاء.

٦- كسى كه خدا را ياد كند خداوند او را ياد مىفرمايد، خداوند مىفرمايد:
 ﴿ فَاذْكُرُونِي أَذْكُر كُمْ ﴾ (البقرة:١٥٢) يعنى: مرا ياد كنيد، من شمارا ياد ميكنم.

در این دنیا هنگامی که به شخصی گفته می شود: فلان پادشاه یا رئیس تو را در مجلس خودش یاد نموده و ستوده است، آن شخص چقدر خوشحال می گردد، پس هنگامی که پادشاه پادشاهان (ملک الملوک) در بهترین مجلس نزد فرشتگان او را یاد کند حال آن بنده چگونه خواهد بود.

۷- هدف از ذکر خدا تکرار برخی کلمات نیست که زبان تکرار کند و قلب از
 طاعت و تعظیم خداوند غافل باشد، بلکه همراه با ذکر زبان باید در معنای آن
 کلمات تدبر و تفکر کرد، خداوند فرموده است:

﴿ وَاذْكُرْ رَبُّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْحَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوُّ وَالْآصَالِ وَلا تَكُنْ مَنَ الْغَافِلِينَ﴾. (الأعراف: ٢٠٥).

بنابراًین باید انسان ذکرکننده بداند که چه میگوید پس ذکر قلب با ذکر زبان یکجا جمع شوند، تا اینکه انسان بطور ظاهر و باطن با پروردگارش ارتباط بگیرد.

در نعمتهای الهی تفکر نمودن

حضرت رسول الله - صلى الله عليه وسلم- مىفرمايد: «در نعمتهاى خداوند تفكر كنيد و در ذات خداوند تفكر نكنيد». (رواه الطبرانى فى الأوسط والبيهقى فى الشعب وحسنه الألبانى).

از اموری که برای شخص مسلمان بارها در شبانه روز تکرار می شود، احساس ودرک نعمتهای الهی بر وی می باشد، چقدر از نعمتهای الهی را در شبانه روز می بیند و می شنود که بر او واجب می گردد در آنها تفکر و تأمل نماید و شکر و ستایش خدا را بخاطر آن نعمتها به جای آورد.

۱- آیا نعمت خدا را بر خودت احساس نمودهای هنگامی که به مسجد می روی، که چقدر از مردم در اطراف تو هستند که از این نعمت محرومند، به خصوص هنگام حضور در نماز صبح، که به خانههای مسلمان وقتی نگاه می افکنی همچنان مردگان در خواب عمیق فرو رفتهاند؟

۲- آیا نعمت خدا را بر خود احساس کردهای هنگامی که در کوچه و خیابان راه میروی، و مناظر گوناگون را مشاهده میکنی، یکی با ماشین تصادف کرده، دیگری صدای شیطان (ترانه) از ماشینش بلند است و دیگری ...

۳- آیا هنگامی که درباره گرسنگی در جهان و سیلاب و انتشار بیماریها، و وقوع حادثه ها، زلزله و جنگها و مهاجرتها و غیره ... می شنوی یا در روزنامه ها می خوانی نعمت خداوند را بر خودت دیده و احساس نموده ای؟

می گویم: بدون شک بنده موفق آن کسی است که هرگز نعمتهای خداوند از قلب و افکارش پنهان نمی گردد بلکه در هر موقف و حالتی خدا را ستایش میکند، و بخاطر آن نعمت های فراوانی که به وی ارزانی داشته است، از نعمت دین، تندرستی و سلامتی، امن و امان و خوشی و ... قدردانی کرده و شکرش را بجا می آورد.

در حدیث آمده است که پیامبر - صلی الله علیه وسلم- فرمود: «کسی که شخص مصیبتزده و مبتلای را ببیند پس بگوید: «الْحَمْدُ لِلهِ الَّذِیْ عَافَانِیْ مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ وَفَضَّلَنِیْ عَلَی کَشِیر مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِیْلاً». (ستایش خدایی را که مرا از آنچه تو را بدان مبتلا ساخته

عافیت بخشیده است، و بر بسیاری از مخلوقات، برتری داده است). هرگز آن بلا ومصیبت به وی نمی رسد.

خداوند می فرماید: ﴿ فَاذْكُرُوا آلاءَ اللّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾. (الأعراف: ۶۹). (نعمتهای خدا را به یاد آورید که شاید رستگار شوید).

هر ماه قرآن را ختم کردن

پیامبر – صلی الله علیه وسلم- میفرماید: «هر ماه قرآن را بخوان». (رواه ابوداود). روش ختم کردن قرآن در یک ماه:

هر روز ده دقیقه قبل از نماز فرض به مسجد برو، تا بتوانی دو صفحه قرآن تلاوت کنی، در یک روز ده صفحه میشود، که خودش یک جزء است، پس بدین روش به آسانی شما میتوانید در یک ماه یک بار قرآن را ختم نمائید.

سنتهای قبل از خواب

- ا- گفتن: «باسمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوْتُ وَأَحْيَا». واى خدايا، با نام تو مىميرم و زنده مىشوم».
 (رواه البخارى).
- ۲- در دو کف دستش: ﴿ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبُّ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾. را میخواند، پس در آن میدمد، و به تمام بدنش میکشد، از سر وصورتش آغاز نماید و این کار را سه بار تکرار کند. (رواه البخاری).
 - ٣- خواندن آيت الكرسى: ﴿اللَّهُ لا إِلَّهُ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيْومُ ﴾. (رواه البخارى).

فايده ع خواندن آيت الكرسي:

کسی که آنرا بخواند پیوسته از طرف خداوند حافظ و نگهبان دارد و شیطان به وی نزدیک نمی شود، چنانچه در حدیث صحیح آمده است.

گفتن این ادعیه:

«باسمك رئي وصَعْتُ حَنْبِي، وَبِك أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أَمْسَكْت نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَـالْتَهَا فَاحْفَظُهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِيْنَ». (رواه البخارى ومسلم). (پروردگاراا به نام تمو پهلوى خود را بر زمين نهادم، و به كمك تو آنرا از زمين بلند مىكىنم، اگر در حالت خواب روح مرا قبض كردى، آن را ببخشاى، و اگر دوياره به او اجازهى زندگى دادى، از آن محافظت فرما، همچنان كه از بندگان نيكت محافظت كنى).

«اللَّهُمَّ إِلَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِيْ وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْبَيْتُهَا فَاحْفِظْهَا، وَإِنْ أَمْنَالُهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ». (رواه مسلم). (بار الها! تو جان مرا آفریدی، و تو آن را دویاره پس میگیری، مرگ و زندگی آن بدست تو است. الهی! اگر زنده اش نگهداشتی، از او محافظت کن، و اگر آن را میراندی، پس مورد آمرزش قرار ده. الهی! من از تو عافیت میخواهم).

«اللَّهُمَّ قِنِيْ عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ». (سه مرتبه). (الهي! روزى كه بندگانت را حشر مىكنى، مرا از عذابت نجادت ده). وقتى كه دست راستش را زير گونهاش مىگذارد بخواند. (رواه أبو داود و الترمذى).

٤- «سُبْحَانَ اللهِ» [٣٣ مرتبه]، و«الْجَمْدُ لِلهِ» [٣٣ مرتبه]، و«الله أَكْبَرُ» [٣٤ مرتبه].
 (رواه البخاري ومسلم).

«الْحَمْدُ اللهِ الَّذِيُ أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَآوَانَا، فَكُمْ مِثَنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ». (رواه مسلّم).

(تمام ستایشها خدائی راست که ما را خورانید و نوشانید، و تمام امور را کفایت کرد و به ما جای پناه داد، براستی که چقدر از مردم هستند که هیچ گونه مددکار و پناه دهنده ای ندارند).

- ٥- «اللَّهُمُّ عَالَمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبُّ كُلِّ شَيْء وَمَلِيْكَه، أَهْهَدُ أَنْ لاَ إِلَٰهَ إِلاَّ أَنْت، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ لَفْسِيْ، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرَكِهِ، وَأَنْ أَفْتَرِفَ عَلَى نَفْسَىْ مُوْءً، أَوْ أَحُرُّهُ إِلَى مُسْلِمِ». (رواه أبوداود والترمذي).
- ٣- «اللَّهُمُّ أَسْلَمْتُ نَفْسِيْ إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِيْ إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَخَهِيْ إِلَيْكَ، وَٱلْحَاْتُ طَهْرِيْ إِلَيْكَ، رَغْبَةٌ وَرَهْبَةٌ إِلَيْكَ لاَ مَلْحَاً وَلاَ مَنْحَا مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِيْ أَنْتُكَ، وَمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِيْ أَنْزَلْتَ وَبَنِيْكَ الَّذِيْ أَرْسَلْتَ». (رواه البخارى ومسلم).
- ٧- خواندن دو آيه آخر سوره بقره: ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أَلْوِلَ إِلَهِ مِنْ رَبَّهِ وَالْمُؤْمنُونَ...﴾. (البقرة: ٢٨٥).
- بدليل حديث: اكسى كه اين دو آيه را در شب بخواند او را كفايت مىكننده. (رواه البخارى ومسلم).
- علماء درباره معنای « او را کفایت میکند » اختلاف دارند گفته شده: کفایت میکنند او را از نماز شب، و گفته شده: از هر شر و بدی و ناخوشایندی او را کفایت میکنند. امام نووی میفرماید: امکان دارد هر دو اینها مراد باشد.
 - ۸- بر طهارت باشد، بدلیل حدیث «هرگاه به بسترت آمدی پس وضو بگیر».
- ۹- بر پهلوی راست خوابیدن دپس بر پهلوی راستت دراز بکش. (رواه البخاری ومسلم).
- ۱۰ گذاشتن دست راست زیر گونه (رخ، چهره) راست. (پیامبر صلی الله علیه وسلم- هنگامی که میخوابید دست راستش را زیر گونه راست میگذاشت. (رواه أبوداود).
- ۱۱ بسترش را تکان دهد: «هر گاه یکی از شما برای خوابیدن به بستر خود رفت باید بستر خود را تکان داده و پاک نماید زیرا که نمیداند چه چیزی در آن جای گرفته است». (رواه البخاری ومسلم).

١٧- خواندن سوره: ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾.

فایده آن: «بیزاری و براثت از شر شرک است. (رواه أبوداود والترمذی وأحمد).

امام نووی می فرماید: بهتر اینست که همه اینهای را که گذشت بخواند و انجام دهد، پس اگر نتوانست بر آنچه می تواند اکتفا کند.

ما میبینیم که بیشتر مردم در شبانه روز دو مرتبه میخوابند پس بدینگونه میتوانید این سنتها، یا برخی از آنها را دوبار انجام دهند، چونکه این آداب و سنتها مخصوص خوابیدن در شب نیست بلکه شامل خوابیدن در روز نیز هست چونکه حدیث عام است.

فایده و ثمره انجام دادن این سنتها وقت خواب:

- ۲- و همچنین ۱۰۰ درخت برایش در بهشت کاشته می شود بدلیل حدیثی که امام
 ابن ماجه روایت کرده است، و در مسئله اذکار بعد از نماز گذشت.
- ۳- درهمان شب از آفات و بدیها محفوظ میماند و حداوند او را حفظ میکند
 وشیطان از وی دور میشود.
- ٤- بنده با ذكر و نام خدا و عبادت و توكل بر او، و طلب كمك از او، و با توحيد
 ویگانه پرستی روز خودش را به پایان میرساند.

خالمه

اینها آداب و سنتهای یومیهای (روزمره ای) بود که توانستم جمعآوری نمایم، از خداوند مسئلت دارم که ما را بر سنت رسول خدا - صلی الله علیه وسلم- زنده بدارد ویر آن بمیراند.

وآحر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.